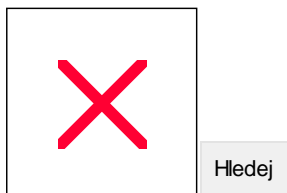

Reklama

Novinky.cz

[Klíčové zkratky na tomto webu](#) [Na obsah stránky](#)

[Přihlásit se](#) [Seznam](#)

Hledání

- [Hlavní stránka](#) »
- [žena](#) »
- [Styl](#)

Podrubriky: [Vztahy a sex](#) [Zdraví](#) [Styl](#) [Děti](#)

Dysmorfofobie aneb Chorobná posedlost vlastním vzhledem

Většina žen je nespokojena se svým zjevem a s nedostatkem buď bojuje, nebo ne. Existují ale i takové, jež jsou posedlé sledováním a upravováním své vizáže, zároveň se ale nemají rády, protože touží vypadat jinak. Životní náplní jim je neustálé sebekontrolování, psychologové tuto poruchu nazývají dysmorfofobie.

Neustálá kontrola make-upu může být součástí chorobné péče o svůj zjev.
FOTO: Profimedia

Dnes 13:00

Kdykoli jde osmadvacetiletá Kamila na toaletu, zůstane tam nejméně dvacet minut. Žádné zdravotní potíže za tím ale nehledejte. Většinu času v ústraní věnuje pečlivé kontrole svého perfektního make-upu, účesu a oblečení.

„Mám nemožně tlustá kolena. S odpornými d'olíky,“ není spokojená Kamila. „A široké kotníky,“ dodává. Když si líčí oči řasenkou, zabere jí to nejméně deset minut. Svě tělo zná perfektně a věnuje mu mnoho pozornosti. Příliš mnoho pozornosti. Ale spokojená není. Neustále vyjmenovává jeho nedostatky a nachází pořád nové.

Místo koupelny mají kosmetický salón

Kde je tedy tenká hranice mezi touhou každé ženy vypadat dobře a mezi nezdravou posedlostí vlastním zjevem? „V pocitu spokojenosti,“ odpovídá psychiatrička a psycholožka Daniela Janotová.

„Pokud je žena se svým vzhledem spokojená a jen se zdobí, je to v pořádku. Pokud si dietou, líčením, ba i plastickou operací pomůže, je to taky fajn. Pokud však na sobě stále nachází něco, co jí vadí, je za tím psychický problém.“

Kamilina koupelna připomíná dobře vybavený kosmetický salón. Zábaly na vlasy, pleťové masky, krémy na celulitidu, nejrůznější vodičky a olejíčky, o rtěnkách a líčidlech ani nemluvě – to vše zabírá takřka celou její koupelnu v bytě, kde žije se svým přítelem. Jeho voda po holení se krčí skromně v koutku. Ale třeba obyčejný dámský šampon tam nenajdete.

„Proč šampon? Vlasy mi myje kadeřnice,“ diví se Kamila. Její příjem je kolem dvaceti tisíc měsíčně, přesto neváhá zajít jednou týdně na kosmetiku a ke kadeřnici, občas na skořicové zábaly, aby jí zhubla ta strašná kolena. Samozřejmě je solárko.

Obyčejná mladá holka, řeknete si možná. Jenže štíhlá blondýnka vytahuje zrcátko každých deset minut, aby se přesvědčila, že se jí nerozmazala rtěnka či nerozcuchala ořina. Bez obalu přizná, že své krásy si cení hodně. Jedním dechem ale dodává, že s tím, jak vypadá, moc smířená není.

Tělnaté dívky si mnohdy připadají víc sexy než ty hubené

Psychologové tuto obsesi nazývají dysmorfofobií. Ženy, které touto poruchou trpí, jsou sice posedlé svým vzhledem, ale zároveň se nemají rády, protože touží vypadat jinak. Také Kamile kromě kolen a kotníků vadí její stehna, nos a samozřejmě ňadra. Chtěla by větší a plánuje silikonové implantáty číslo 3.

"Kdo to s kosmetickými zásahy p eháání, nebude mít nikdy klid," tvrdí psycholo0ka Daniela Janotová.

FOTO: L. Hovorka

„Každá žena pochybuje, zda je dostatečně krásná, to je přirozené,“ míní psychiatrička Daniela Janotová. „A vůbec to nesouvisí s jejich reálným vzhledem. Existují ženy, které nejsou nijak zvlášť přitažlivé, a přesto si věří. A pak jsou takové, které jsou překrásné a stále o sobě pochybují. Důležitý je i vliv kultury. V té naší je na zjev ženy kladen opravdu velký důraz.“

To potvrzují i nedávné výzkumy provedené v Americe. Tamní tělnatější černošky si většinou připadaly žádoucí a sexy, zatímco štíhlé a blondřaté středoškolačky toho našly dost, co by na sobě vylepšily.

Vztahy s rodiči ovlivňují spokojenost s tělem

„Spokojenost s tím, jak vypadáme, se odvíjí od sebehodnocení. Pokud je sebedůvěra narušena, musíme se ptát proč. Z vlastní praxe vím, že si nevěří skoro každé dítě z rozvedené rodiny.“

Takovým dětem se totiž často v hlavě usadí myšlenka: nebyl jsem dost cenný, aby s námi tatínek zůstal. Nebo: mohu za to, že se rodiče rozvedli. Sebevědomí dívky je založeno na tom, jak ji prožívá otec. „To je moje pěkná holka, jsem na ni pyšný“, to jsou pro dcery velmi důležitá slova.

Samozřejmě je důležitý i vztah s matkou. Pokud ten není v pořádku, dívka v sobě může potlačovat ženské rysy, což v extrémních případech může vést až k anorexii,“ potvrdila psycholožka.

Dokonalá žena pro dokonalý svět

Zvýšený zájem o vzhled je naprosto normální v období puberty a adolescence. „V tomto věku může být třeba akné skutečnou katastrofou. Proto vždy, když se jím dívka trápí, doporučuji zajít k lékaři či do kosmetického ústavu, protože to může být velmi psychicky devastující.“

Pokud ovšem zaujetí svou krásou trvá i v dospělosti, bývá to spjato s psychickými problémy, jako je pokles sebedůvěry či nutkavé jednání. Takové ženy na sobě pořád něco vylepšují. Může za tím stát jakási magická myšlenka, že když budu dokonalá já, bude dokonalý i svět kolem mě. Vlastně se za tím skrývá touha po bezpečí.“

„Je pravda, že mám ráda kolem sebe pořádek. Nesnesu šlendrián,“ potvrzuje slova psycholožky osmačtyřicetiletá Jana z Hradce Králové. Šéfuje malé textilní firmě a pod kontrolou v ní má snad každou nitku. Stejně tak i na sobě – vypadá opravdu perfektně. Není to však zadarmo.

„Ano, jsem štíhlá, ale většinu života mám hlad,“ svěruje se. V podstatě pořád drží nějakou dietu. Pravidelně chodí cvičit, aby si udržela pružné tělo. Za oblečení, kosmetiku, trenéra ve fitku a zkrášlovací procedury dá v průměru polovinu svého měsíčního příjmu. S výsledky svých kosmetických vylepšení je spokojená.

Jen si vymýšlí nové a nové. Na rozdíl od Kamily není ze svého vzhledu nervózní. Ale v neustálém vylepšování si neumí říct stop. Naposledy podstoupila kosmetický zákrok zvaný permanentní make-up, což je vlastně tetování kolem očí a rtů.

Permanentní make-up, zvětšení prsou, liposukce boků

„Bylo to trochu bolestivé, zvlášť linky kolem očí, ale zato se mohu ráno probudit a hned vyrazit,“ směje se. Vypočítává, co všechno si už na sobě nechala opravit. Před osmi lety si nechala prodloužit vlasy, potom zase zpevnit prsa, následovala liposukce boků.

„Musela jsem nosit stahovací legíny a noc po zákroku jsem prozracela. Ale zhojilo se to a v místě vpichu jehly mám už jen nepatrnou jizvičku. Před čtyřmi lety jsem si nechala udělat plastiku dolních víček. Měla jsem totiž pytle pod očima. Těsně po zákroku jsem sice měla oči nateklé jako králík, a taky docela děsivé modřiny, ale stálo to za to! Všichni mi tvrdili, že jsem omládlá o několik let. A taky se už znovu chystám na horní víčka. Ta jsem si nechala zvednout už před čtyřicítkou, ale znáte to, za pár let se vymrkají.“ Teď má v plánu nechat si vyplnit rty kolagenem a vybělit si zuby.

Plastické operace nebere jako lékařské zákroky, ale jako pokračování kosmetiky. „Když se něco porouchá, tak se to musí opravit, ne?“ ptá se přímočaře. Ostatně důraz na krásu je pro ni samozřejmostí. Své dceři dala k sedmnáctým narozeninám plastiku nosu.

„Nejenom že chci dobře vypadat, já prostě musím,“ argumentuje sebejistě. „Jednám s mnoha lidmi a musím vypadat dobře. Pěkná ženská zmůže víc než chudinka. A když si to mohu dovolit, tak proč ne?“

Vyhlazení obličeje je samozřejmostí

Psychologové souhlasí. „Na vyšších postech dnes žena nemůže vypadat stará. Ať je to politička, tlumočnice, či podnikatelka, velice často si dnes všechny nechávají vyžehlit obličej. Dovedete si představit televizní hlasatelku s šedivými vlasy? To je už prakticky nemožné. Na zevnějšek je vyvíjen společenský tlak. Zvláště na ten ženský. Diktátem je mladistvý zjev. Kdo vypadá mladě, dává najevo svou vitalitu, schopnosti a energii,“ vysvětlila psycholožka Daniela Janotová.

„Plastická chirurgie jde vstříc odvěké lidské touze po hledání elixíru mládi. Nezabrání stárnutí, ale dokáže na čas zpomalit jeho projevy,“ říká plastický chirurg Andrej Sukop z pražské kliniky plastické chirurgie Laser Plastic. Má jasno v tom, kterým pacientkám (jsou to skutečně častěji ženy než muži) lze operaci doporučit a kterým ne.

„Pokud přijde osmnáctiletá žena s krásnou postavou a pevnými prsy a chce operací vyřešit nesrovnalosti ve svém soukromém životě, pak operační zákrok nemůže splnit její očekávání. Jedná se o lékařský zákrok a já jako lékař nemohu vyhovět všem požadavkům klienta.“

Pokud přijde dívka s pevnou postavou a plastikou si chce jen zvednout sebev domí, pozlu jí pry , říká plastický chirurg Andrej Sukop.

FOTO: Lukáz Táborský, [Právo](#)

Za třináct let, co se plastické chirurgii věnuje, podle něj došlo k několika změnám. „Plastické operace jsou čím dál běžnější. Zdaleka to není takový výstřelek jako před deseti lety, kdy zvětšená prsa byla čímsi raritním. Dnes se věk klientek snižuje a požadavky rozšiřují. Nechat si ve čtyřiceti vylepšit oční víčka už není vůbec nic neobvyklého.“

S depresi si plastika neporadí

Nezdravá posedlost krásou je i podle něho zástupným problémem. „Když přijde žena po několika dětech a chce odsát tuk, kterého se nemůže zbavit, nebo provést modelaci prsou, je to pochopitelné. Pokud však přijde depresivní pacient a prohlásí, ať s ním něco provedu, není v možnostech plastické chirurgie mu pomoci. Hrozí tu však nebezpečí, že se takový klient obrátí někam, kde mu za peníze odoperují cokoli.“

Několikrát se mi stalo, že jsem odmítl operaci jako zbytečnou a pacient si ji nechal udělat jinde. Pak prosil o opravu nepovedeného zákroku, který ve většině případů nebyl proveden plastickým chirurgem. Lidé by si měli jasně rozmyslet, co na sobě chtějí změnit, a s tím se obrátit jen na certifikované plastické chirurgy,“ míní doktor Sukop.

Vytoužené trojky

O tom, že pouhé kosmetické úpravy spokojenost nezaručí, se přesvědčila i osmatřicetiletá Lenka z Prahy. Za svými neúspěchy ve vztazích s muži viděla jednoznačně svá plochá ňadra velikosti nula plus. Jenže podle psycholožky mají její neharmonické vztahy původ jinde. Lenka vyrůstala s nevlastním otcem, alkoholikem, který protežoval vlastní dceru. A Lenka má dodnes velké problémy se sebevědomím.

Plná ňadra jsou snem mnoha žen, které doufají, že plastická operace také zažene mnohé problémy.

FOTO: [Famous](#)

Ač dosáhla středoškolského vzdělání, pracovala dlouhá léta jako pomocná prodavačka v lahůdkách. Její tehdejší přítel ji přemluvil, aby využila svého ekonomického vzdělání a našla si místo v bance. To se jí podařilo a začala si šetřit na operaci, kde jí vymodelovali vysněná prsa.

Domnívala se, že právě kvůli malým ňadrům ji muži opouštějí. Když ale konečně měla co dát do podprsenky, nic se nezměnilo. Ačkoli si našla nového přítele, scénář byl stejný. Půlroční známost, pak ji přítel párkrát uhodil, následoval rozchod. A tak Lenka čeká dál, i když s plným poprsím.

„S muži mluvím při své práci často důvěrně. Ze zkušenosti mohu říct, že malá ňadra mnohým připadají roztomilá,“ usmívá se psycholožka Janotová. „Na druhou stranu pokud se žena s vylepšenými ňadry cítí lépe, nedá se proti tomu nic namítat. Někdy se takto nechají vylepšit ženy po dětech. Jiné se vyrovnají se změnou postavy po porodu i bez plastiky.“

Důležitý je postoj muže. Pokud ženě dává najevo, že ji má rád takovou, jaká je, je to pro ni významná podpora, i když její postava není ideální. Když však manžel trvá na tom, aby žena plastickou operaci podstoupila, většinou dosáhne svého.“

Krása je dobrý byznys

Že je krása kromě módního diktátu taky velký byznys, není nic nového. Kosmetický průmysl prosperuje a k posedlosti svým tělem ženy a dívky přímo vybízí. Zeptejte se dnes školačky, zda ví, co je celulitida! Nejenom že odpoví ano, ale s největší pravděpodobností vám také prozradí, že už ji má a čím ji léčí.

Investovat do svého těla neváhá řada našich i zahraničních hvězd ze světa showbyznysu. A nejde o nic nového. Stačí si připomenout známou zpěvačku a herečku Ljubu Hermanovou. Ta ženská snad nestárne, říkali si v 80. letech minulého století televizní diváci, když ji viděli jako sedmdesátiletou v přiléhavých kalhotách poskakovat na jevišti a metat hvězdy.

V éře, kdy byla ještě plastická chirurgie v plenkách, si tahle trochu výstřední dáma dopřávala nespočet omlazovacích kúr. Silikon byl tehdy u nás velkou neznámou, tak regenerovala prsa skotskými stříky. Koupala se v jogurtu s ovesnými vločkami a masírovala se speciálními žínkami, aby oživila kůži v dekoltu. Podstoupila jedno z prvních, značně primitivních vyhlazení tváře.

Helena Vondráčková (62) dlouho jakákoli vylepšení popírala, svůj mladistvý vzhled připisovala aktivnímu způsobu života a zdravé životosprávě. V 90. letech však přišla série přiznaných plastik (Leona Machálková, Monika Absolonová, Bára Básiková) a společenské tabu bylo prolomeno. Silikonová prsa jako první netajila Dara Rolins (36), která vlastně odstartovala trend zvětšování v Česku.

Helena Vondráčková vypadá na svých 62 let výborně. Pomohla jí v tom i plastická chirurgie.

FOTO: Michaela Feureislová, [Právo](#)

Dnešní silikonové krásy, jako modelky Dominika Mesárošová či Hana Mašlíková, navštěvují kliniky plastické chirurgie zcela nepokrytě a jako o závod. Právě modelky dobře vědí, že krása je zkrátka obchod. Pevné a výrazné křivky se jim vyplatí.

„Ještě před dvaceti lety bylo povolání modelky něco výjimečného a exkluzivního. Dnes už je to skoro běžná práce. Dívky vidí, že se modelingem dají vydělat velké peníze. Na jednu stranu se jim nelze divit, že berou svou krásu jako kapitál, do kterého investují. Svědčí to i o tom, že jsou to chytré holky, které chtějí stát na vlastních nohách, ne žádné chudinky,“ myslí si o vylepšených modelkách psycholožka Daniela Janotová. Na druhou stranu – znáte přísloví: Krása povadne, pýcha zůstane?

„Jde jen o otázku míry, kolik toho se sebou naděláme. Kdo to s kosmetickými zásahy přehání, nebude mít nikdy klid. Přejde tak o možnost přirozeně zestárnout se svým vlastním tělem a obličejem a přijmout se tak takový, jaký doopravdy je.“